

Helsingissä 12.3.2026. Kuva Pekka Jauhiainen

Iloisin mielin uuteen vuoteen

Ville Melasen lähettikirje 2/2026 13.03.2026

Mukava päivä Narvassa

Lähdin Suomesta laivalla Tallinnaan perjantaina 13. päivä. Tällainen päivämäärä on taikauskosille vaikea matkustuspäivä, mutta kristitylle hyvä päivä. Jokainen päivä on Luojan antama eikä sisällä numeroidensa vuoksi epäonnea. Lastenvirressä todetaan onnen täällä vaihtelevan ja se on totta. Matkapäivä meni erinomaisesti ja saavuin Narvaan myöhään illalla. Lauantaina 14. päivä vietettiin ystävänpäivää ja veisasimme sen kunniaksi tuon yllämainitsemani lastenvirren ”Ystävä se lapsien”. Kastettu ja Jumalaan uskova ihminen on Jumalan lapsi riippumatta iästään. Kirkkokahvien jälkeen pidin rippikoulua rouvalle, joka tähän asti on puhunut itsestään ateistina. Nyt hän sanoi, ettei ole oikeastaan ateisti, vaan moderni ihminen. Tämä kuulostaa jo paremmalta! Ja olemme vasta käsitelleet kymmentä käskyä. On kuitenkin muistettava, että Jumalan tahdon lisäksi kymmenen käskyä ilmoittaa Jumalan olemassaolon, mikä on evankeliumin sana meille ja toiseksi neljäs käsky sisältää lupauksen. Käskyjen tarkoitus on hyvä ja oikea. Ongelma on usein se, että ajattelemme itsestämme liian paljon niiden toteuttajina. Heikkoja me siinä olemme, mutta onneksi taivaan oven aukeaminen ei ole kiinni meidän teoistamme, vaan Jumalan suuresta armosta. Rippikoulutuntien jälkeen kävelin rajalle toivoen, että kansaa ei olisi paljon. Pakkasta oli toistakymmentä astetta. Jumalalle kiitos jonossa oli ennen minua

kymmenisen ihmistä ja puolessa tunnissa olin jo Ivangorodissa Venäjällä. Olen erittäin kiitollinen, että rajan ylitys meni tällä kertaa nopeasti. Päivän kruunasi illalla Tuutarin kirkon saunan löylyt.

Juhlahumua Pietarissa ja Keltossa

Koska tulin Tuutariin lauantai-iltana, oli selvää, että Siperiaan en enää ehdi sunnuntaiksi ainakaan mihinkään jumalanpalvelukseen. Lauantaina Pietarissa oli vietetty piispa emeritus Aarre Kuukaupin 30-vuotista palvelua piispana. Hänet asetettiin jaloon virkaan tammikuussa 1996. Helmikuun 14. päivä on myös hänen syntymäpäivänsä. Lähdin sunnuntaiaamuna Pietariin Pyhän Marian kirkkoon, kun sain tiedon, että piispa Ivan Laptev on tulossa toimittamaan diakoniksivihkimyksen. Ajattelin pääseväni hänen kyydillään Kelttoon tapaamaan vihkipiispaani Aarrea. Olin ensimmäistä kertaa monen vuoden jälkeen Pietarissa suomenkielisessä jumalanpalveluksessa. Nykyään Inkerin kirkossa vain Pyhän Marian seurakunnassa toimitetaan suomenkielinen jumalanpalvelus. Joissakin muissa seurakunnissa toimitetaan jumalanpalvelus osittain suomeksi ja osittain venäjäksi – yleensä suurin osa venäjäksi. Tämä on tavallaan luonnollinen kehitys suomen kieltä puhuvien vähentymisen myötä. Pyhän Marian seurakunnassa suomenkielistä messua pidetään kuitenkin tärkeänä. Kyseinen messu on Mooses Putron messu. Putro oli aikoinaan kyseisen seurakunnan kanttori. Se on puhutteleva messu.

Piispa tuli toimittamaan vihkimyksen venäjänkielisen messun yhteydessä. Tämä messu alkoi iltapäivällä. Kansaa oli aika paljon koolla. Vaikka olin näissä kahdessa messussa lähinnä kuulijan osassa, kirkkoherra Mihail Ivanov pyysi minua piispan kanssa osallistumaan messun jälkeen toimitettuun sairaiden voiteluun. Todellakin sairaiden voitelusta puhuva raamatunkohta kutsuu juuri näin toimimaan eli siihen kutsutaan seurakunnan vanhimpia mukaan. Tämä ei ollut ensimmäinen kerta, kun olin mukana tällaisessa tilanteessa Pyhän Marian kirkossa. Molemmissa jumalanpalveluksessa oli minulle monia tuttuja ja tämäkin oli tärkeää. Vaikka se tuntuu ehkä erikoiselta, niin suomalaisten läsnäolo ja tieto siitä, että palvelemme yhä Inkerin kirkkoa, on monille seurakuntalaisille tärkeä asia – siis monelle ihan venäläiselle ihmisille. Olemmehan veljiä ja sisaria Jeesuksessa Kristuksessa. Pääsin messun jälkeen Kelttoon piispa Ivan Laptevin kanssa ja oli hyvä, että tuolla matkalla olimme autossa kahden. Lääninrovastilla on toisinaan asioita, joita ei ole sopiva käsitellä piispanneuvoston, kanslianeuvoston tai muissa kirkon vastaavissa kokouksissa. Saimme käsiteltyä Siperian rovastikuntaa koskevia tärkeitä asioita lyhyessä ajassa varsin tehokkaasti.

Vierailu Aarre-piispan kotona

Vein Kuukaupelle perinteiset suomalaiset lahjat eli suomalaista kahvia ja suklaata. Heiltä olikin kahvi jo loppumassa, joten tulinkin sopivaan aikaan vierailulle. Tällä vierailulla vierähtikin pitkä aika. Talossa kävin muutakin väkeä. Kollegani Juha Saari oli yksi heistä. Keskustelua käytiin niin teologiasta kuin muistakin asioista. Juhan kanssa menimme samaa matkaa Pietariin ja sieltä ajelin iltamyöhään paikallisjunalla takaisin Tuutariin.

Siperian pakkaset

Viime kirjeessä kerroin Siperian tuntuvista pakkasista. Tällä kertaa lämpötila vaihteli huomattavasti enemmän. Saapuessani aamulla varhain Novosibirskiin lämpötila oli -4 ja päivällä lämpeni nollaan asteeseen. Seuraavana päivänä oli +1 astetta, jota seuraavana päivänä -10 ja samaisen päivän iltana -13. Saavuttuani Krasnojarskiin oli pakkasta suurin verran saman verran kuin oli Novosibirskista lähdettyäni eli toistakymmentä pakkasastetta. Pakkasen tuntuvuus taas on yleensä ihan toista Krasnojarskissa ja sielläkään päivät eivät ole veljeksiä keskenään. Lauantaina 21. päivä helmikuuta päivä lämpötila oli -18 kovan ja kylmän tuulen kera. Sen tuntuvuus oli erittäin vahva. Ei huvittanut mitään ylimääräistä lenkkiä tuona päivänä tehdä. Sen sijaan seuraavana aamuna lämpötilan laskettua -31 asteeseen oli huomattavasti siedettävämpää odottaa bussipysäkillä kyytiä kirkkoon varsin tyyneessä säässä. Onneksi sekä Novosibirskissa että Krasnojarskissa kirkoissa on ollut riittävän lämmintä ja talven kova kylmäkausi on takana. Siperian kevät on kuitenkin oikukas, joten jonkunlaisia pakkasia vielä tulee.

Krasnojarskin seurakunnalle ei ole vielä uutta kirkkoherraa löydetty. Rukoukset ja etsinnät jatkuvat edelleen.

Kirjallisuustyö

Olen osallistunut vuosien varrella erilaisiin kirjaprojekteihin Inkerin kirkossa. Olen ollut muiden mukana tarkastamassa kahta eri katekismusta ja osallistunut myös niiden jakamiseen. Eniten olen ollut luonnollisesti mukana oman hartauskirjani venäjännöksen eri toteutusvaiheissa. Kirjan levittämiseen on osallistunut ahkerasti myös työtoverini Pasi Hujanen. Viime kerralla Novosibirskissa ollessani autoin Mailis Janatuisen kirjan redaktiotyössä. Sekin on venäjännös suomenkielisestä kirjasta, jonka aiheena on naiset Raamatussa. Tavalliselle kirkkokansalle on Venäjällä tarvetta hengelliselle kirjallisuudelle – ainakin meillä luterilaisilla.

Sley-Media on loppuunmyynyt hartauskirjani ”Armosta osallinen”. Minulla on vielä ainakin pari laatikollista kirjaa jäljellä. Jos sinulla tai jollakin läheiselläsi on tarve hankkia itselle tai lahjaksi tuo kirja, voit kääntyä minun puoleeni. Olen kokenut monien palautteiden perusteella, että kirjalle on ollut tarvetta täällä Suomessa. Rukoilkaamme, että myös venäjänkielisestä hartauskirjastani on iloa ja siunausta venäjänkielisille lukijoille.

Seuraavan matkan suunnitelmia

Olen luvannut noin 20 vuoden tauon jälkeen toimittaa suomenkielisen messun Pyhän Marian seurakunnassa. Kun lähdän matkaan perjantaina 13. päivä maaliskuuta ja olen toivon mukaan Pietarin kulmilla lauantaina 14. päivä, niin minun pitäisi ehtiä messuamaan sunnuntaina. Sitä seuraavana sunnuntaina olen suunnitelmien mukaan UlanUdessa messua toimittamassa eli mennään melkein läntisimmästä itäisimpään seurakuntaan noin viikon aikajanelä. Suomen kieltä osaavia pappeja on Pietarissa aika vähän nyt käytettävissä. UlanUdessa kirkkoherra tarvitsee sijaista seuraavassa viikonvaihteessa. UlanUdessa messu pidetään venäjäksi, mutta evankeliumitekstin lukee joku seurakuntalainen burjatian kielellä ja joku virsi lauletaan kokonaan tai osittain burjatian kielellä.

Työaluevastaava

Mainitsin edellisessä kirjeessäni, että uusi toimikauteni lääninrovastina on alkanut ja niin totisesti on. Kokouksia on usein ja pohdittavaa on paljon. Tämän vuoden alussa tapahtui puolestaan historiallinen muutos. Pasi Hujanen toimi yli neljännesvuosisadan työalueemme työaluevastaavana – aikaisemmin puhuttiin kentistä ja niiden esimiehistä. Nyt tehtävä on tullut minulle. Erittäin todennäköistä on, että omasta kaudestani tässä tehtävässä ei tule niin pitkä. Jos olisin tässä tehtävässä yhtä kauan kuin Pasi niin ikää olisi tehtävästä luopuessa jo jonkun matkaa yli 70 vuoden. Eläkeiät tosin varmasti tänä aikana vielä muuttuvat ja annetaanko tulevaisuudessa enää kenellekään eläkettä, se jää nähtäväksi. Tehtävät vaihtelevat, mutta vihkimys sitoo palvelemaan Kristuksen kirkkoa aina ajalliseen kuolemaan asti. Jumala siinä auttakoon. Kirjeen kuva on lähettikokouksemme jälkeiseltä lounaalta.

Sana

”Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.” (Matt. 4:4)

Virressä 59 kuvataan hyvin leivän suurta ja erityistä merkitystä. Leipä on monesti meille suomalaisille synonyymi eli samaa tarkoittava sana ruualle. Leivättömän pöydän ääressä istuminen tarkoittaa ruuatonta pöytää. Niin suomalaisille kuin venäläisille ruuan syöminen ilman leipää on poikkeuksellista. Eläessämme nyt suuren paaston aikaa meidän on hyvä miettiä paaston merkitystä. Usein ajattelemme paaston tarkoittavan elämän rajoittamista joiltakin osin. Useimmiten sen ajatellaan olevan ruuan syönnin vähentämistä tai kieltäytymistä siitä kokonaan tietyksi määrääjäksi. Jeesuksen paastossa oli kysymys Jumalan antamasta koettelemuksesta. Missään ei ole sääntöä, että meidän pitäisi istua leivättömän

pöydän ääressä 40 vuorokautta. Älköön kukaan edes kokeilko sitä! Mutta toisinaan joudumme Jumalan sallimaan paastoon. Joitakin vuosia sitten koettiin maailmanlaajuinen paasto aika koronataudin myötä.

Nälkäinen ja heikossa kunnossa ollut Jeesus joutui olemaan pitkään vaativissa olosuhteissa ja yksinäisyydessä. Ketään ei ollut vierellä tukena jakamassa koettelemuksen tuskia. Kaiken tämän vaivatessa seuraan lyöttäytyy Perkele. Hän, joka tietää ihmisen heikot kohdat. Tuo ikävä vihollinen halventaa ja vääristää Jumalan sanaa pyrkien saamaan Jeesuksen lankeamaan, mutta Jumalan sanan voimalla Hän torjuu kiusaukset. Vapahtaja toteaa ihmisen elävän Jumalan sanasta. Meikin saamme elää Jumalan sanasta. Pyhät kirjoitukset eivät ainoastaan sisällä Jumalaa sanaa, vaan ne ovat Jumalan sana. Aivan kuin Kristus ei ole ainoastaan osittain Jumalan meille lahjoittama Sana. Hän on kokonainen Jumalan Sana. Kristus on meille Sana, joka on tullut lihaksi ja joka tulee lihaksi eli meidän luoksemme ja lähellemme luetussa ja kuullussa Jumalan sanassa ja kalliiden sakramenttien kautta. Paastonkin aikana meitä kutsutaan usein syömään Jumalan sanan leipää. Sitä on Jumalan sanan kuuleminen ja hyvin hengellisten kirjojen tutkiminen. Sitä on kasteen oikea käyttö eli jokapäiväinen katuminen ja syntien anteeksiuskominen. Sitä on kristillisen seurakunnan ehtoollispöytä, jossa Kristus itse palvelee meitä totisen ruumiinsa ja verensä kautta. Näistä Jumalan kalliista lahjoista ei pidä paastota, jos niiden käyttö on mahdollista Jumalan sanan mukaan ja hyvä omatunto säilyttäen. Sen sijaan pahoista teoista ja väärän todistuksen lausumisesta lähimmäisistä tulisi paastota nyt ja aina.

Paastoamisemme, vaelluksemme, tekomme ja toimemme eivät ole samanlaisia kuin Kristuksen koko elämä ja voitollinen kuolema olivat. Me olemme kurjia syntisiä, jotka olemme Jumalan kirkkautta vailla ilman Kristuksen apua ja Pyhän Hengen valkeutta. Perkele yrittää saada meidät epätoivoisiksi ja epäuskoisiksi heikkouksiemme ja lankeemustemme takia. Vain Kristus voittaa Perkeleen. Tämän vuoksi älkäämme kuulko vihollisen ääntä, vaan kuulkaamme Hyvän paimenemme ääni: ”Tyttäreni, poikani sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi!” Tästä anteeksiantamuksesta sinäkin voit olla varma, koska sinunkin syntisi sovitettiin täydellisesti Kristuksen Golgatan uhrissa. Siunattua suuren paaston jatkoa Kristuksen kanssa kulkien!

Lähetysterveisin,

Ville

Esirukousaiheita:

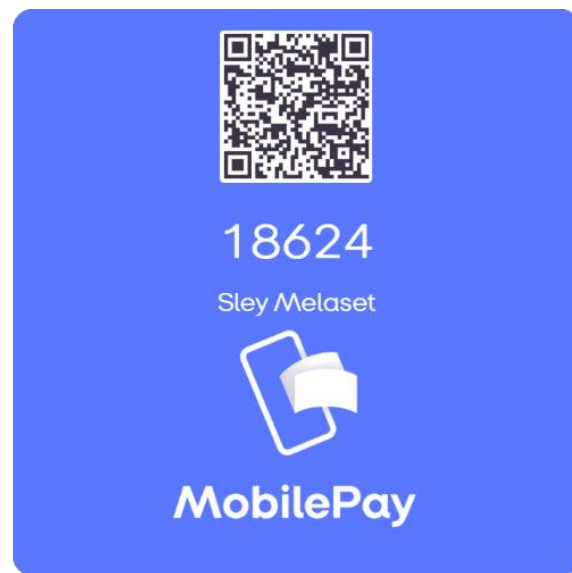
Varjelusta ja johdatusta matkoille

Hartauskirjan jakelu eri puolille Venäjää!

Rauhaa maailman kansoille!

Kesäisten lastenleirien suunnittelu Siperian rovastikunnassa

ville.melanen@sley.fi

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Ville Melasen: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 044 767 5201

Viitenumero- ja osoiteasiat: anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa RA/2021/1127

<https://www.taivaallinenlahja.fi/susanna-ja-ville-melanen>